



Milí gympláci,

práv se díváte na poslední číslo našeho časopisu v tomto školním roce. Ano, a kolik se to m. že zdát neskutečné, čeká nás už jen poslední měsíc školy. Nakonec to docela uteklo, že? Červen se ale bohužel vždycky nese ve znamení testů a zkoušení, jelikož nás čeká uzavírání známek. Tak si všechno dobře naplánujte a pokud vám umožní přerost přes hlavu, zajete si i na kam do přírody nachytat trochu ten "bronzový nádech" nebo si přečtete náš časopis. Opět vás v něm čeká zábava, zajímavý rozhovor s doc. PhDr. Eduardem Droberjarem, Ph.D. a Mgr. Balázsem Komoróczym, Ph.D. a ohlédnutí za několika školními akcemi. Pevně doufáme, že se budete bavit.

Závěrem bych vám ráda popřála úspěšné ukončení tohoto školního roku a hlavně krásné bezstarostné prázdniny plné sluníčka, akcí a zážitků!

Kateřina Mikutová



...přiváží



...objevuje



...zpráví



...baví



01234
56789

...přiváží:

Turistický

Na dobrodružství sportovní turistického kurzu se 3.A společně s 3.B připravovaly už několik měsíců dopředu před osudným 6. květnem, kdy jsme se konečně vydali do Staré Vsi u Rýmařova v Jeseníkách. Samotný název programu Adventure nás utvrzoval v tom, že se rozhodneme máme na co těšit, a fotografie na webových stránkách chaty Orientky v nás vzbuzovaly dojem, že by to mohlo být doopravdy dobře prožitých pět dní.

Při přijezdu jsme se ale neubránili lehčímu zklamání, když jsme ve finále spatřily naše pokoje. Zvěděly na fotkách na internetu vypadaly o něco luxusnější a vybavenější, ale no, nakonec jsme nad absencí slíbených televizí a kulečníku v herní mávnuly rukou. Taky jsme si od „velice příjemné“ slavnosti uklízely pokoj, prachovku a trochu zanedbaný úklid si vzaly do vlastních rukou. Úsměv na tváři nám ale vykouzlilo seznámení s našimi dvěma instruktorkami Denou a Terezkou, jež nás okamžitě utvrdily v tom, že celé tohle STK bude naprosto „no stress“.

V celém týdnu byly pro nás agenturou STAN připraveny vždy dopoledne a odpoledne dvě hlavní speciální aktivity, jako například zbraňové lezení i airsoft, které byly poté doplněny o odlehčené kolektivní hry. Program jsme tedy v pondělí po úklidu na pokojích a obhlídce terénu započaly stěžením z luku a lezeckou stěnou. Paradoxně nebezpečnější se ovšem pro nás staly odpolední inkové herní aktivity, při nichž hned na začátku kurzu někdo utržil ne tolik závažná zranění. Oděné koleno? Done. Zlomený nos? Done. Pořezané prsty? Done. Náladu jsme si ovšem spravily na dřevěném hřišti a skluzavce, na kterou přece ještě včera nejsme dost stařičké...

Druhý den jsme pokračovali týmovými soutěжами a dalším lezením po stěně, tím nejdělejší vrcholem dne se však stal námi tolik vyhlášený airsoft. Po nabrání všech

potřebných zásob a bezpečnostního vybavení a po rozdělení do dvou týmů jsme se vydali do blízkého lesa, který chatu Orientku obklopoval. V něm se odehrálo několik soubojů na přetrvání a na smrt, a když už jsme byli od těch malých kuliček, které jsme na sebe bez ustání pálili, dostatečně poštípání, vrátili jsme se zpátky na oddechové hry.

Ve stědě na nás po pár zamračených dnech konečně vykouklo sluníčko, což jsme se rozhodli oslavit skotačením na bungee trampolíně a kruhovým tréninkem na hřišti s instruktorkou Terezkou. Taky jsme si mohli provést naši fyziku a vpustit do žil kapku adrenalinu na těpatrovém vysokolanovém centru. Večer nás jako každý den opět čekalo volno, v němž jsme si buď prostě jen povíдали na pokojích, nebo plavali v krytém bazénu, hráli karty a deskové hry, jedli pizzu, ale také třeba i zpívali různé hity (Jóžin z bážin...).



Foto: gymjev.cz

Tímto se k nám přikloně po asi definitivně otočilo zády a ve čtvrtek v noci zažily dva popršené dny. Od plánovaného bungee runningu a skoku do prázdna se muselo upustit, a tak na radu přišel náhradní program uvnitř, padesátotázkový kvíz a vytvoření svého vlastní rádiového vysílání v týmech. Při tom jsme se opravdu královsky pobavili a využili naše v domosti i kreativitu. Když odpoledne na pár hodin relativně přestalo pršet, rozhodli jsme se toho využít a vydali se podruhé si zahrát airsoft i se jenom projít po okolí.

Přestože dešť v poslední den kurzu stále nechtěl zcela ustát, nezabránil nám vyzkoušet si ten skok do prázdna plánovaný na čtvrtek. Pohled na přibližně dvanáctimetrovou plošinu, z níž jsme měli seskočit dolů, nám sice neudělal příliš dobře od žaludku,

ale bezpečně jištně a pevné lano nám nakonec pomohlo užít si poslední zážitek našeho STK bez problému. Domů jsme si společně s taškami plnými zabláceného oblečení odváželi také nově nabyté zážitky a samé úsměvné vzpomínky, které nás budou minimálně do maturity i nadále provázet.

Jan Hader, 3. B



Foto: gymjev.cz

Poslední zvonění

Začalo to hned ráno, kdy se absolventi shromáždili před školou. Měli na sobě masky a byli vybaveni spreji, voškvami, vodou a všemožnými „zbraněmi“. Takhle akce k poselství zvonění prostě patří, takže studenti byli pokřeslení, navoňeni a mokří. Další sranda pak nastala ve třídách, kde byl obrovský nepořádek.

Poté jsme se přesunuli do kina, kde začal program plný humoru, emocí a vzpomínek na předešlé roky v podobě různých prezentací, scének, fotek a videí. Myslím, že všechny třídy se s námi rozloučily opravdu krásně a dojemně. I učitelé nám předali dary, aby na nás vzpomínali v dobrém. Musela být docela všechno zpracovat a zorganizovat. Zároveň jsem místo stresu z maturity uviděla i tu přikloušťavou část čtvrtečního ročníku a to, užívání si posledních chvil se spolužáky. Vystoupení se mi moc líbilo a těším se, co si pro nás připraví budoucí absolventi.

Adéla Hrbáková, 1. A

...objevuje:

ernobyl

26. dubna 1986 se stala jedna z nejv tších katastrof lidstva. Vybuchl tvrtý reaktor v ernobylské jaderné elektrárn V.I. Lenina na Ukrajin (tehdejší SSSR). Osobn se o tuto událost pom rn dlouho zajímám. Už asi od 6. nebo 7. t ídy ZŠ. Proto jsem velmi uvítal seriál z koprodukcce HBO - Chernobyl. V hlavní roli Valerij Legasov (Jared Harris), Boris Š erbina (Stellan Skarsgård) a Uljana Chomjuková (Emily Watson). Ta je však seriálovou fikcí a její postava zastupuje v dce, kte í Legasovovi pomáhali s likvidací následk havárie. D j seriálu za íná samotným výbuchem reaktoru a diváka postupn vtahuje do d je. V seriálu najdeme motivy hororu, thrilleru i dramatu. Pojednává o osudech lidí, které havárie postihla, o "likvidátorech", kte í se p es riziko smrti snažili zachránit Evropu p ed ješt v tší, nep edstavitelnou pohromou, a o t ch, kte í havárií svým zp sobem zavinili. Seriál je vnímán velmi kladn a dosahuje rekordních hodnocení. Také se stal trendem a n kte í lidé, kte í vid li t eba jen dva díly, si už p ípadají, jako jaderní fyzici. Jak jsem ekl, seriál je opravdu povedený, ovšem najdou se i jeho odp rci. Nap íklad Rusové si již to í vlastní verzi seriálu o této události, kde bude p í ina výbuchu sabotáž od americké CIA. Pom rn vtípné... ha, ha... Nicmén , pokud bych m l obecn n co o události íci, abych Vás t eba aspo trochu navnadil podívat se na samotný seriál, tady to je.. Byla noc, již zmín ného 26.4.1986. V ernobylské JE se p ípravoval experiment, p í kterém cht li zjistit, zda p í výpadku proudu bude turbogenerátor schopen vydržet napájet erpadla, která jsou nezbytná pro chlazení reaktoru. Problémem bylo, že zkouška m la být provedena ješt p ed uvedením reaktoru do provozu (prosinec 1983). N kolikrát se o ni pokoušeli i p ed rokem '86, ale neúsp šn . Špatná konstrukce reaktoru, špatné podmínky pro experiment, špatná informovanost personálu, špatný p ístup A. atlova, jenž experiment vedl.. to všechno se sešlo a výsledek lidé poci ují dodnes. Následovaly lži, pokusy incident

vedl.. to všechno se sešlo a výsledek lidé poci ují dodnes. Následovaly lži, pokusy incident ututlat a tím pádem i po ádný pr švih pro Sov tský svaz. V den havárie nahlásil editel elektrárny V. P. Brjuchanov hodnotu radice 3,6 rentgen . Což je.. "nic". Jelikož skute ná hodnota sahala až k 15000 rentgen m. Což je... smrtící, více než nebezpe né a celkov ... Byl to prost strašnej pr švih. Následovala tedy evakuace mnoha lidí a likvidace následk . Primárn to bylo zape et ní reaktoru. Pokud Vás to chytlo a zajímá Vás víc, seriálu dejte ur it šanci. T eba Vás to pak navnadí maturovat z fyziky a chemie!! Ne, dob e, špatnej vtíp. Ani m to nenavnadilo. Avšak, seriál ur it stojí za shlédnutí. Jelikož n kte í se vzpamatovávají z konce GoT, toto byla mohla být sice krátkodobá, ale dobrá náplast.

Petr Hloušek, 3. A

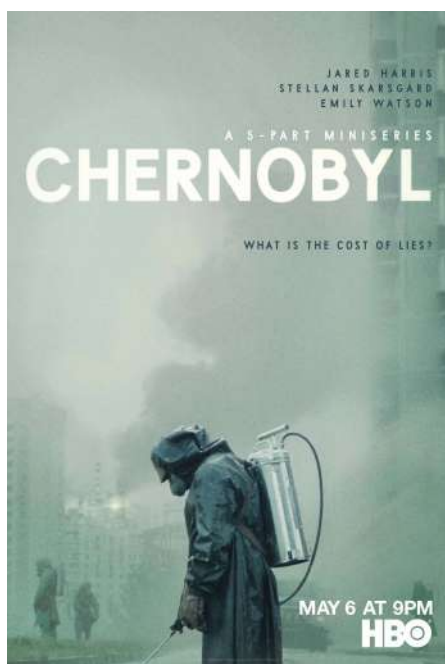


Foto: csfd.cz

Seriálová vložka

Blíží se léto, což znamená jednu v c: Spoustu volného asu! Pokud jste si zatím ješt nic nenaplánovali, tak nevadí, protože je tu vždy jedna, a koliv trošku asociální možnost. Seriály.

Já, jakožto velký seriálový fanoušek jsem se rozhodla vám zase dát pár tip na co se za teplých letních ve er s v trákem koukat.

Mr. Robot

V žádném existujícím paralelním sv t není realita, ve které bych n komu nedoporu ila tento seriál. Up ímn , je to jeden z mých nejoblíben jších seriál v bec, tak se nedivte, že mu dávám takovou provizi.

Je to psychologický thriller, ve kterém je hlavní postavou Elliot. Mladý programátor, který má problém navazovat vztahy s lidmi. Ve svém volném ase hackuje. Hackuje p ístroje lidí, protože to je podle n j jediný zp sob, jak se dokáže s okolním sv tem bavit. Pracuje u bezpe nostní firmy, kde ale musí skrývat své skute né um ní. Osloví ho ale tajná hackerská organizace, která chce s jeho pomocí zni it nadvládu jednoho procenta nejmoen jších lidí sv ta, kte í údajn ídí b h d jin.

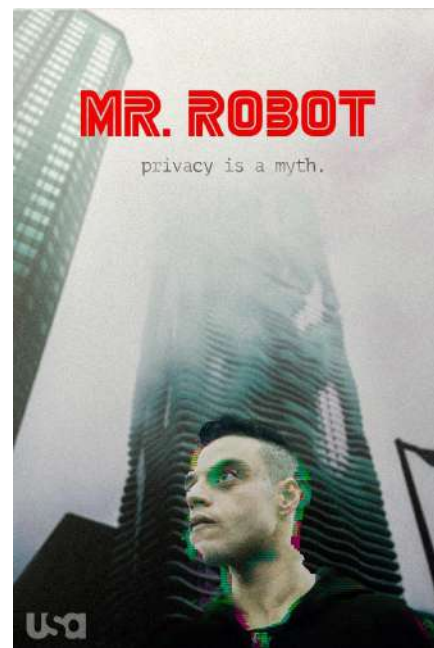


Foto: reddit.com

Rick and Morty

Dalších z mých nejoblíben jších seriál . ekla bych, že nebyl díl, kde by m p íb h starého, bláznivého Ricka nepobavil.

Ve zkratce se skoro 20 let poh ešovaný v dec Rick Sanchez objeví u své dcery Beth a nast huje se do jejího domu a k její rodin . Usídli se v garáži, kterou p ed lá na laborato , ve které testuje své známé šílené pokusy. Do nich nyní zatáhne i svého vnuka Mortyho, se kterým se každou epizodu vydává na šílená dobrodružství v ase i prostoru.

Komediální, animovaný seriál, který vás svou n kdy až bizarností nep estane p ekvapovat. Povedené zápletky, dialogy a pokud si potrpíte na romantiku, tak by se dalo říct, že áste n se tam n kdy n co takového objeví. Za m dalších 11/10.

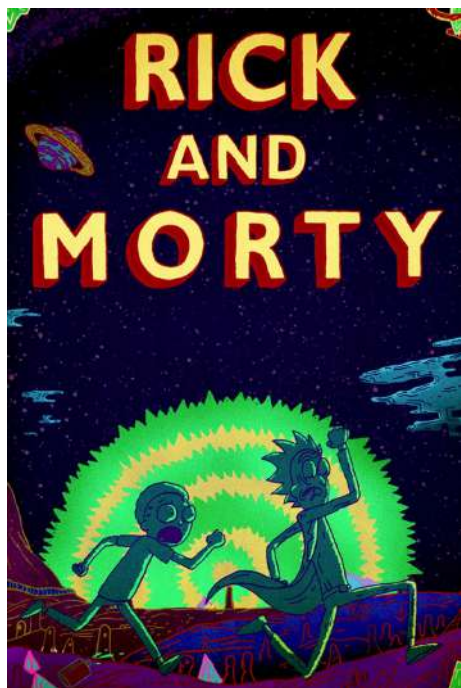


Foto: sillypunter.com

Black Mirror

Te tu máme n co o dost depresivn ějšího než p edešlé dva seriály, které jsou sami o sob dost melancholické. Charlie Brooker nastavuje dnešní spole nosti své erné zrcadlo a varuje nás p ed budoucností, která m že být ne ekan blízko. Jde o v tšinou hodinové epizody, po kterých se vám bude t žce spát. Donutí vás to p emýšlet nad sv tem a p ehodnotí vaše priority. Nic, pokud hledáte n co na odleh ení vaší mysli a relaxaci. Nechci psát zase 11/10, ale já bych vám ty seriály p ece nedoporu ovala, kdyby stály za nic, ne?



Foto: netflix.com

Friends

Abychom neskon ili tak depresivn , tak jsem se rozhodla zmínit seriál, který v tšina z nás moc dob e zná. Ross, Rachel, Monika, Chandler, Joey a Pheobe. Tak zní jména hlavních postav seriálu o part p átel z New Yorku, které sebou nesou jejich p íb hy plných lásky, d v ry, nad je, zklamání a „p ekvapiv “ humoru. Pokud jste o tomto seriálu ještě neslyšeli, tak nevíte, o co p ícházíte. Stal se fenoménem, mohu íci, ve všech v kových skupinách se svým sympatickým humorem a pravd podobn í díky dob e koukatelné partii ce here . Pokud tento seriál ještě neznáte, tak sm le do toho! Ovšem pokud už ho máte zna n v malíku a umíte všechny jeho hlášky na z pam , tak te je nejvyšší ás na váš soukromý seriálový maraton.



Foto: google.com

Veronika Sedláková, 1. A

Slavkov

V úterý 11. ervna studenti 3.A, 3.B a 3.L vyjeli do d jišt bitvy u Slavkova na jižní Moravu.



Foto: Veronika Polcrová, 3. A

Výlet za al návštěvou muzea postaveného vedle Mohyly míru, což je památník, který byl postaven na po est ob tí Napoleonovy vít zné bitvy.



Foto: Veronika Polcrová, 3. A

Práv po návštěv v muzea, kde bylo spoustu dobových i nedobových artefakt , jsme do této Mohyly zavítali.



Foto: Veronika Polcrová, 3. A

Po dlouhé cest to byla velmi p íjemná chvíle, protože venku bylo n co kolem 30-ti stup a v Mohyle byl parádní chládek. Poté jsme op t osedlali autobus a jelo se sm r na zámek. V tomto ikdyž teplém, však krásném po así to byl opravdu nádherný pohled. Vnit ek zámku, zahrady, paní pr vodkyn .. tohle všechno nás hned po p íjezdu ekalo. Po prohlídce se strhl boj o zmrzlinu. Do tohoto boje se dokonce zapojila i paní Val íková s paní Vávrovou, které tento souboj na plné á e vyhrály. Po zmrzlince op t autobus a cesta zp t do Jeví ka.

Petr Hloušek, 3. A



Foto: Veronika Polcrová, 3. A

Holandsko 2019

Na našem pobytu v Holandsku máme moc potěšení, že jsme měli každý den velmi nabitý program. Díky tomu máme spoustu zážitků a každého mohlo oslovit něco jiného. Jako třeba budova „Corpus“ – kde jsme mohli projít lidským tělem nebo „Keukenhof“, což je největší květinový park v Evropě ...

Anna Hamplová

Byl to zážitek se podívat do Holandska a vidět, jací tam jsou skvělí lidé a kultura. Nejvíce mě zaujala pole plná tulipánů, veškeré druhy sýrů, výborné kakao a marihuana na skoro každém rohu.

Marek Vašíček

Já si z Holandska odnesla, že Holanďani jsou hodní maximalističky. Vyrábí stovky výborných sýrů, v Amsterdamu můžete vidět statisíce různých a přesto stejných holandských kol a na polích rostou miliony tulipánů všemožných barev a vln.

Pavλίna Langerová

Na Nizozemsku mě překvapil prodej alkoholických nápojů do 15%, cigaret a marihuany osobám starším šestnácti let.

Vít Zslav Vedra

Báha mi husička že po zádech, když jsem si představila, že se tam ukrývali několik let. (z muzea Anny Frankové)

Simona Komeňá

Chování Holanďanů mě velice zaujalo a překvapilo. Jsou spokojení, radostní, nemají potřebu si závidět, zbytek se nestresují a nikam se neženou, jak už to v dnešní uspěchané době bývá zvykem. Prostě nejvíce free atmosféra, kterou jsem v zahraničí zažila.

Veronika Hrubá

Na výletu v Holandsku se mi nejvíce líbila návštěva zahrad v Keukenhofu a nejvíce mě zaskočilo, kolik se nachází v Amsterdamu Coffee shopů.

Tomáš Konečný

Pokud jste v Holandsku, nechte se od památky k památce. Prostě a jen se zkuste zastavit a nasajte tu neskutečnou atmosféru, kterou Holandsko nabízí. Ochutnejte kousek každého ze stovek druhů sýrů. Poslouchejte šumění moře. Stávejte a dívejte se na nekonečná tulipánová pole. Projďte se na kole... Já si totiž myslím, že jedině tak skutečně pochopíte, jaké Holandsko opravdu je.

Natálie Finsterlová



Foto: gymjev.cz

...zpovídá:

ÍMANÉ VS GERMÁNI

Dne 30. 5. 2019 se v aule konala přednáška, kterou vedli naši přední archeologové Edaard Droberjar a Balázs Komoróczy. Hodinová přednáška se týkala Germánů a Ímanů, kteří se pravděpodobně pohybovali i kolem Jevíka. Oba pánové byli velmi milí, a tak mi zodpovědli i pár otázek.

Co vás vedlo k tomu stát se archeology?

E. Droberjar: Archeologie mi začala zájmat už od základní školy, myslím od šesté třídy, kdy jsme měli dějepis a matematika vbec nebavilo, bylo to pro mě strašně těžké. A když mi to nešlo, tak jsem s tím musel bojovat, jako bojovali Ímané s Germány. Tak jsem si pořídil nějaké knížky, které byly dostupné, protože jich v té době moc nebylo a začal jsem si to líbit. Propadl jsem tomu a nic jiného mi nebavilo než dějiny starověku a dějiny Ímanů a Germánů. Šupl jsem k archeologii a od té doby se stala náplní mého života.

B. Komoróczy: Já jsem vyložen archeologii studovat nechtěl, ale všichni v rodině byli nějakým způsobem propojeni s historickými vědami. Já jsem ještě, podobně jako kolega, musel to vysokoškolské studium zvolit za Bolševika. Přestože mě zajímaly třeba i moderní dějiny, to se nedalo úplně dost dobře s tímto systémem svobodně za minulého režimu, za komunismu dělat, protože to bylo velmi ideologicky ovlivněné. Přece jenom v té archeologii bylo té ideologie nejméně a zároveň ty starověké civilizace pro nás byly fascinující. Já jsem studoval i klasickou archeologii a historii obecně, ale v dějepisě jsem, že se nebudu chtít zabývat tématy, která jsou ideologicky ovlivněná komunismem, takže vás to automaticky tlačilo do těch starších dob. A tím, že já pocházím z Budapešti, kde bylo římské město, tak já jsem tam v tom kontextu i vyrůstal a bylo mi to vždycky blízko.

Jaká byla cesta na této práci

nejvíce baví a naplňuje?

B. Komoróczy: Tady ta práce má spoustu aspektů. Určitě každý by vám odpověděl, já, že nejméně mě baví ta úvodní část, protože bohužel je v tom i spousta úvodních, kterou musí člověk dělat. Určitě je logické, že moment kdy se něco vyndává ze země je vždycky velmi uspokojující i to, když na něco půjdete už třeba v kabinetu. Ale musím říct, že mě i hodně naplňuje tady to setkávání, když to můžete předávat lidem, kteří nejsou odborníky a vy jim uděláte pět minut hodinu nebo pět minut ve večeru, zanecháte stopu na to, že i v minulosti byly zajímavé věci. Ten kontakt s tím, že je to součástí té společnosti je hodně příjemný aspekt.

E. Droberjar: Já musím souhlasit s kolegou. Navíc já mám ještě povinnosti vyučovací a to mě skutečně naplňuje, ta výuka. Ale ještě víc mě naplňuje to objevování, nikoliv jenom nové nálezy, nové lokality ale spíše interpretovat nějaké nálezy, které dosud nebyly interpretovatelné, jen na něco nového půjít a dát to do kontextu s historií. Jinak já jsem chtěl ještě trochu reagovat, že kolega je z provincie a já jsem z hlubokého barbarika naopak a z naprosto skromných poměrů, takže skutečně barbarický, germánský ale z úplněch samozemců.

Jaký je váš nejcennější nález?

E. Droberjar: Tak to je těžké, těch cenných nálezů je poměrně dost.

B. Komoróczy: Co je cenné, to je velmi obtížné.

E. Droberjar: To je velmi těžké říct, co je cenné. Protože pro nás je třeba i takový předmět, který by normálně člověk bral za naprosto nevýznamný zlomek. Někdy může být cenná keramika, někdy šperk, spona. Přemýšlím co uvést...asi spona z Jevíka nazvaná jako varianta Jevíka. Unikátní forma spony, která možná mohla být vyráběna tady a používána Germány. Je to obyčejná mosazná spona ale pro mě má velký význam, protože ukazuje kontakty po Barbariku s různými Germány.

Jak dlouhá byla cesta ke zjištění, že se v Jevíku

pravděpodobně nacházel římský pochodový tábor?

E. Droberjar: Když jsme předpokládali v tom roce 2012, že se tady nachází velké množství artefaktů, tak to byl spíše můj sen Koukal z toho a viděl jsem pochodovat tyto římské legie. Jde hlavně o to, že byly objeveny tábory hluboko v Barbariku, třeba Olomouc. Takže se dalo očekávat, že i tady by něco bylo. No a jak dlouhá cesta byla...

B. Komoróczy: Ono je to pak trochu víc náhoda.

E. Droberjar: Ano, je to náhoda. Někdy je to dlouhá cesta. Člověk to chce objevit, ale pak to půjde jako blesk z nebe.

Kolik v cíli jde z nálezů vyjít?

E. Droberjar: To je taky velmi zajímavá otázka. Záleží jak moc o tom člověk ví. Když má hluboký pohled o těch předmětech, tak dokáže vyjít i z těch malinkých zlomků. Záleží co chceme vyjít.

B. Komoróczy: Záleží na co se budeme ptát. Ty nálezy samy o sobě nevypráví nic. Vy musíte vědět, co z nich chcete. Jestli jsou stejné i ve Skandinávii a pak zjistit, že tentýž předmět je úplně jiný ve Skandinávii. To je zjištění, ale nejdříve si musíte umět položit tu otázku, že prozkoumáte jak tenhle předmět vypadá jinde. Spousta věcí jde vyjít u každého nálezů ale musím dopředu vědět, co budu chtít zjistit, na co hledám odpověď.

E. Droberjar: A ono taky důležité je, jak ten nález byl objeven. Jestli byl objeven náhodou, že ho někdo donesl, nebo jsme ho získali z hrobu, z nějaké souvislosti, z objektu. Pak ten nález má úplně jinou vypovídací hodnotu, to je taky důležité.

Jak lidé z těchto dob žili a v jakých domech bydleli?

E. Droberjar: Germáni, konkrétně na Jižní Moravě, Markomani, žili v nížinných neopevněných osadách, zahloubených chatách, měli stěny z kámen, z proutí, vymazávané hlínou. Sedlové stěchy měli pokryté slámou, takže tam žili tak 4 nebo 5 lidí. Na těch sídlišťích, kterých máme prozkoumáno kompletně celých poměrně málo, tak tam

mohlo být tak 10 až 20 takových domů v jedné době, zhruba hovoříme o Markomanských válkách, tak o 2. století.

Víte něco i o rodinných vztazích z této doby?

E. Droberjar: O rodinných vztazích u Germánů můžeme vědět jen z písemných pramenů, protože geneticky to nelze zkoumat. Protože máme žárové hroby a tam to nelze. Víme daleko více o římských obětech, z náhrobků nebo z římských diplomů, to ano. Ale na území Barbarika o Germánech, o rodinných vztazích nevíme tak úplně nic. My ani nevíme jestli Marbud, Markomanský král, měl ženu, děti, nevíme nic, o tom žádné zprávy nejsou.

Jak velká pravděpodobnost je, že se v Jevíčku skutečně nacházel ten římský pochodový tábor nebo germánské sídliště?

E. Droberjar: Že tady byl tábor je jisté, to dneska víme na sto procent. Že zde římané byli, že ten tábor tady je, víme už od roku 2016, kdy byl plán odkryt a na jeho hrotu se našla sygiláta, římská keramika reliéfní, která to krásně datuje. A že tady byly osady to víme z povrchových sběrů ale i z výzkumu, který tady provádím. Osada, která se tady nacházela je mladší než pohřebiště. Je zde i pohřebiště z dob Markomanských válek a tam je osada o 200 let mladší. Letos bychom mohli zkoumat osadu, která je mezi tím germánským pohřebištěm a tím táborem a ta osada by měla být z doby

Děkujeme za rozhovor.

Eva Vyroubalová, 1. A

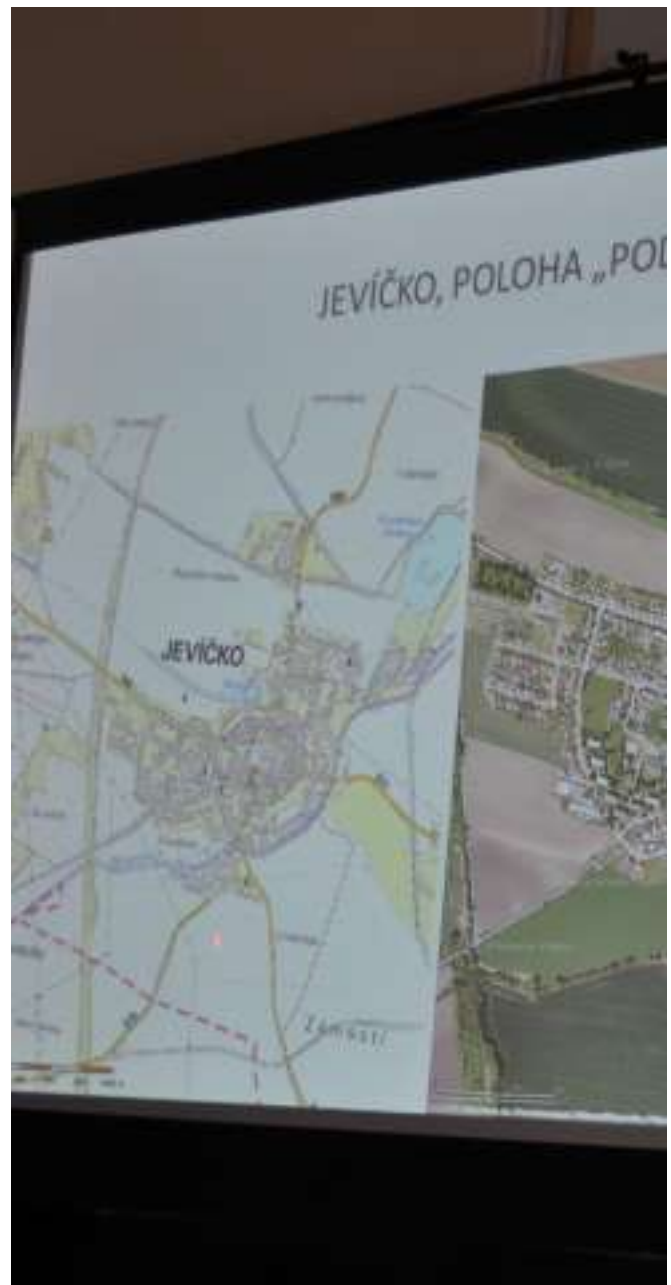


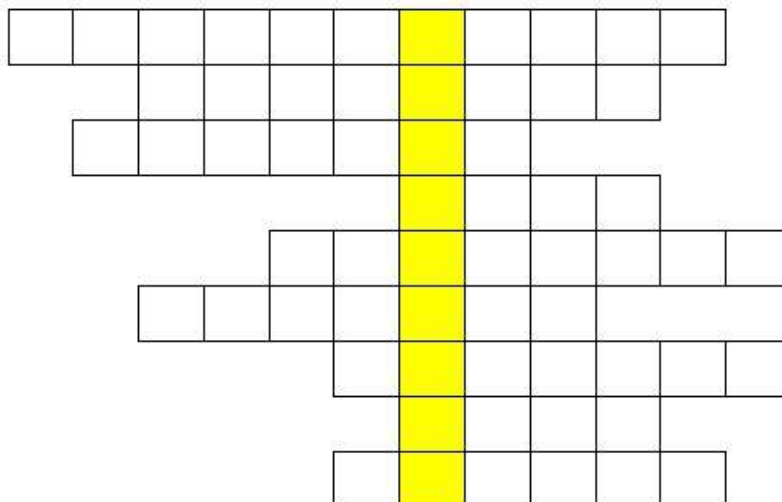
Foto: gymjev.cz

...baví

KŘÍŽOVKA

Veronika Sedláková

1. Nejvýznamnější dramatik
2. Zkouška, která zakončí úspěšné středoškolské vzdělání
3. Synonymum slova přítel
4. Hlavní město Zlínského kraje
5. Antonymum slova pečlivě
6. Místo narození Jana Husa
7. Letiště anglicky
8. Vzorec Chloridu sodného
9. Opak slova epika



TAJENKA:

SPRÁVNÉ

1) SHAKESPEARE, 2) MATURITA, 3) KAMARÁD, 4) ZLÍN, 5) LEDABYLE, 6) HUSINEC, 7) AIRPORT, 8) NACL, 9) LYRIKA

ODPOVĚDI:

SLAVNÉ DVOJICE

Veronika Sedláková

Spoj slavné seriálové/filmové/knižní dvojice, jak k sobě patří:

- | | |
|-----------------|-----------|
| a) Lady | 1) Trump |
| b) Mickey Mouse | 2) Jack |
| c) Rose | 3) Minnie |
| d) Doctor Who | 4) Tardis |

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI:

a) Lady a Trump
b) Mickey Mouse a Minnie
c) Rose a Jack
d) Doctor Who a Tardis

SUDOKU

Veronika Sedláková

5	8	6		7				
			9		1	6		
			6					
		7						
9		2		1		3		5
		5		9				
	9			4				8
		3	5				6	
				2		4	7	

SPRÁVNÉ ŘEŠENÍ:

5	8	6	4	7	2	9	1	3
3	2	4	9	5	1	6	8	7
1	7	9	6	3	8	2	5	4
4	3	7	2	6	5	8	9	1
9	6	2	8	1	7	3	4	5
8	1	5	3	9	4	7	2	6
2	9	1	7	4	6	5	3	8
7	4	3	5	8	9	1	6	2
6	5	8	1	2	3	4	7	9

redaktoři:

V. Sedláková, P. Hloušek, E. Vyroubalová, A. Hrbáková,
J. Hader, A. Hamplová, M. Vašíček, P. Langerová, V.
Vedra, S. Konečná, V. Hrubá, T. Konečný, N. Finsterlová

úvodník: K. Mikutová

grafika a zpracování: V. Voráčková

šéfredaktor: PhDr. Z. Valíková